

EL TEMPS

DIRECCIÓ, ADMINISTRACIÓ, PUBLICITAT I VENDES: Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001 València. Telèfon: (96) 352 48 69. Fax: (96) 352 09 83.

REDACCIÓ DE BARCELONA: Carrer de Casanova, 46, 4-2. 08011 Barcelona. Telèfon: (93) 451 03 75 i 323 00 71. Fax: (93) 323 35 41.

REDACCIÓ DE MALLORCA: Plaça de Caterina de Thomàs, 4, 4rt, B. 07001 Palma de Mallorca. Telèfon: (971) 72 07 96. Fax: (971) 72 07 63

EDITA: Edicions del País Valencià, SA.
PRESIDENT: Rafael Mansanet.
EDITOR: Eliseu Climent.

DIRECTOR: Oriol Castanys.
SUBDIRECTOR: Miquel Alberola.
REDACCIÓ DE VALÈNCIA: Jordi Sebastià (Cap de redacció), Lola Carrasco, Ignasi Pellicer,

REDACCIÓ BARCELONA: Assumpció Maresma (Cap de redacció), Eduard Company, Oriol Malló, Pere Martí, Sílvia Monfort, Eduard Voltas i Mercè Montoliu.

REDACCIÓ MALLORCA: Miquel Payeras.
CORRESPONSALS: F. Robert (Andorra), C. Bellmunt (Tarragona), P. Alberola (Alacant), X. Planas (Girona), U. Bertrana (Perpinyà), J. Casaprima (Lleida), A. Albalat (Castelló).

FOTÒGRAFS: Joan Celià, Rafa Gil, Jordi Morena.

IL·LUSTRADORS: S. Llosa, V.Navarro.
RÚBRIQUES: Andreu Alfaro, Jordi Ballo, Ramon Barnils, Pere Calders, Fabià Estapé, Joan F. Mira, Vicent Partal, J.J. Pérez Benlloch, Manuel Vicent.

COL·LABORADORS: E. Aguilera, J. Alandes, S. Alcalà, J. Amengual, F. Bueno, J. A. Benach, F. Caballero, Toni Torregrosa, Romà de la Calle, C. Capdevila, A. Castel, Jaume Comellas, Martí Domínguez, X. Duran, Josep Fèlix, L. Ferri, Vicent Franch, C. Gàmez, J.L. Guamer, A. Guasch, J.M. Jàtiva, J. M. Lloró, J.Mari, J. Morell, Toni Picazo, M. Porta Perales, P. Quintana, A. Reig, J. Reus, M. Serra, J.L. Sirera, M. Soler, Ferran Torrent, X.R. Trigo, E. Vizcarra.

ARXIU: Jesús Prats (Fotografia), Pilar Escobedo (Documentació).

PUBLICITAT I PROMOCIÓ: Jordi Enguix (Cap de publicitat), Pole Position (Catalunya) (93) 302 26 61. Fax: (93) 317 83 45. Intermedia, SA (Madrid) (91) 319 06 51. Fax: (91) 310 66 22. Oh-Fek, Comunicació i Marketing (València i Balears) (96) 369 66 01

SUBSCRIPCIONS: Xelo Tortosa.
PRODUCCIÓ: Francesc Sellés i Josep Agustí (Correcció lingüística), Lina Casanovas (Maquetació), Faust Ripoll (Edició), Rosanna Puchades (Textos).
DISSENY: Enric Satué.

FOTOMECÀNICA: Garbí Casa Editorial SA, Anón, Selecrom.
IMPRESSIÓ: Gràfiques Morvedre.
DIPÒSIT LEGAL: V.853-1984
Sol·licitat control d'OJD

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

Cap a l'estat policíac

És generalment acceptat que tot estat democràtic gaudeix del monopoli legal de la violència. És una obvietat que, si l'estat és realment democràtic i de dret, aquest monopoli és exercit de manera legítima. Així doncs, tenen formalment raó tots aquells que, amb motiu de la polèmica generada arran de l'actuació de les patrulles ciutadanes contra la droga, les critiquen dient que els ciutadans no poden substituir l'estat en les seues funcions i encara menys fer la justícia pel seu compte.

Però, ¿i quan l'estat falla? I quan incompleix les seues obligacions, una de les quals és, sens dubte, la de garantir la seguretat dels ciutadans? És en aquest punt que la creació d'aquest tipus de patrulles podria haver resultat comprensible. Una oportunitat que els mateixos veïns han perdut en fer ús d'una violència indiscriminada, apallissant drogaaddictes que, no ho oblidem, són conseqüència i no causa del problema de la droga. Un problema que, a més, cal plantejar en termes de salut pública i no com un problema de seguretat. Només l'adequada combinació dels serveis públics de salut amb els serveis socials de reinserció pot reconduir el problema del toxicòman cap a les vies de solució. Continuar enviant-los a la presó és un anacronisme contraproduent. La presó és, en tot cas, l'últim lloc que ha de trepitjar un toxicòman. En aquest sentit, és extremadament útil la figura de la *probation* ('llibertat vigilada') perquè el toxicòman que ha comès un delictes tinga l'oportunitat d'afrontar a la seva malaltia amb una mínima esperança de reinserció. La presó és l'acta de defunció social per a un toxicòman.

És evident, doncs, que en la lluita contra la droga la intensificació de les mesures repressives no pot ser, en cap cas, el camí adequat. I els esdeveniments dels últims dies no ajuden gaire a fugir d'aquest enfocament repressiu de què parlem. La insurrecció veïnal -millor dit, la manera en què s'ha produït- ha donat ales al ministre Corcuera i a la seva Llei de Seguretat

Ciudadana. Algú ha insinuat que els fets de Sant Cosme, la Malva-rosa i altres barriades de les grans ciutats de l'estat podrien haver estat fomentades pels aparells de l'estat amb la finalitat de crear un clima d'inseguretat prou gran que justifique l'aprovació d'una llei que, analitzada fredament, ens situa en el *hall* de l'estat policíac (un estat policíac que, com algú recordava fa poc, no vol dir un estat amb gran quantitat de policies, sinó un estat on els cossos policíacs tenen atribucions que ultrapasen el marc legal vigent).

La Llei de Seguretat Ciudadana de José Luis Corcuera no és solament nefasta i ofensiva pel seu contingut, sinó també per la manera amb què ha estat defensada pel ministre. La burla d'anomenar "intel·lectuals" tots els sectors que han criticat el text és impròpia d'un membre del govern -de qualsevol govern- i ens parla del tarannà de l'home que n'és el principal responsable. I les crítiques vessades sobre els jutges que "dificulten" la lluita contra la droga semblen una manera d'amagar les pròpies incapacitats per resoldre el problema.

La llei Corcuera, però, no es refereix exclusivament a l'àmbit de la lluita contra la droga. Hi ha llibertats fonamentals que queden seriosament tocades i que només una lectura molt generosa i ingènua del text podria salvar del naufragi. Tot això no és més que el reflex d'un estil. L'estil que ens haurem d'empassar durant els jocs olímpics i que impedirà, segons amenaces del mateix Rafael Vera, que els ciutadans es puguin manifestar durant els dies que duri aquest esdeveniment esportiu; com a Seül.

